

stå her og sige, at det vil man ikke være med til. Er det det, der er beskeden til Trekantområdet?

Det er fuldstændig det samme med Københavns Kommune, hvor borgerrepræsentationen med borgmesteren i spidsen siger, at de synes, det her er vigtigt af hensyn til sundheden for borgerne i København. Der vil man heller ikke være med til at stramme op. Er det virkelig den konservative besked til mere end 1 million borgere i København og Københavnsområdet?

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Den konservative besked er, at jeg personligt anser partikelforurening for at være noget af det mest alvorlige. For at løse det problem er der fremsat et lovforslag om miljøzoner, og det lovforslag er dækkende for den konservative gruppes holdning. Og jeg håber, at det er rigtigt, at man vil lægge sig i selen for at få det her færdiggjort til tiden, således at det ikke er Folketinget, som forlænger processen omkring det.

Jeg kan kun sige, at her ligger et forslag til miljøzoner. Vi har ikke prøvet det før i Danmark; vi har ikke kendskab til, hvordan det virker; og vi ved ikke, hvordan folk vil reagere. Jeg synes, det her er uhyre fornuftigt, det er afbalanceret, det vil løse problemet, og det vil vise vejen frem.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den konservative ordfører. Den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen.

Johs. Poulsen (RV):

Jeg havde egentlig planlagt også at ville sige noget ret detaljeret om, hvorfor det var vigtigt, at man både så at sige geografisk udvidede det her lovforslag, styrkede det indholdsmæssigt og også tidsmæssigt rykkede lovforslaget frem. Og jeg havde også planlagt at bruge en del tid på at begrunde, hvorfor alle tre ting var nødvendige.

Men jeg tror nok, at jeg vil vælge en lidt anden fremgangsmåde. For et eller andet sted må man jo sige, det måske henhører til livets helt store humoristiske ting at opleve det, vi oplever i dag, nemlig at en regering fremsætter et lovforslag, som det største af regeringspartierne straks undsiger fra talerstolen, og som regeringens parlamentariske grundlag siger er enorm slapt, hvorefter der så i øvrigt argumenteres lidt både i øst og vest om, hvordan det skal indrettes, og

hvor der kun er en enkelt af regeringspartiernes ordførere, der sådan stort set står ved det, men dog også åbner lidt op i sin ordførertale. Det henhører da et eller andet sted til livets store humoristiske ting, og man skal heller ikke være ked af, at man også er med til at opleve sådan nogle ting en gang imellem.

Hvis man var et mere følsomt menneske end mig, kunne man måske godt i den her situation komme helt derhen, hvor man fik medlidenhed med miljøministeren og næsten syntes, det kunne være synd for miljøministeren at skulle opleve noget sådant. Men når man nu ikke er så følsom, går det nok alligevel, og jeg er også sikker på, at miljøministeren kan stå det her igennem. Måske er det endda sådan, at miljøministeren kan glæde sig over, at det her måske, hvis vi skal tage det for pålydende, der har været sagt fra talerstolen, trækker i retning af, at det kan ende med et forslag, som ud fra en miljømæssig betragtning vil være bedre end det, der er lagt frem fra regeringens side. Det vil vi i hvert fald hilse velkommen, hvis det skulle ske.

Jeg vil også sige, at i forbindelse med afsættet for at gøre en bedre indsats både med hensyn til udbredelse af, hvilke kommuner og byer der ville kunne omfattes af lovforslaget, og med hensyn til en eventuel fremrykning af det tidsmæssige og det indholdsmæssige, er det jo ikke sådan, at de, der har skrevet til os og bedt om en stærkere indsats, ligefrem nødvendigvis er de aller mest yderligtgående miljøkræfter i det her land. Man kan vel ikke sige, at det hverken er revolutionens fortrup eller noget som helst andet, der har påpeget, at her kunne man godt gøre noget mere. Situationen er jo rent faktisk, at det er en lang række pæne og ordentlige kommuner – Frederiksberg Kommune, trekantskommunerne, Københavns Kommune og andre – og en række organisationer, som påpeger, at der kan ske noget mere her.

Vi ved jo også, at uden for den her bygning og i den diskussion, der har været ført op til i dag, at der i alt fald er nogle dele af industrien, som er stærkt optaget af, at man får det her lovforslag indrettet på en sådan måde, at det er så moderne og fremtidsrettet som overhovedet muligt og dermed også tager hensyn til de nyeste teknologier og kombinationen af de nyeste teknologier på en sådan måde, at det dels altså giver en betydelig miljømæssig gevinst, dels også betyder, at man i realiteten måske kan stille dele af den danske industri i en førerposition, der betyder, at de vil kunne styrke deres mar-